

POZNÁMKA K JEDNOMU PROBLÉMU O EULEROVSKÝCH GRAFECH

JIRÍ SEDLÁČEK, Praha

Oystein Ore [3] a F. Bábler [1] se nedávno zabývali euleroovskými grafy, v nichž existuje uzel c takový, že každá kružnice grafu prochází uzlem c . Tyto grafy totiž lze ve třídě souvislých euleroovských grafů charakterisovat také touto vlastností: Konstruueme-li daný souvislý euleroovský graf jedním (uzavřeným) tahem, přičemž vycházíme z uzlu c , potom po každé, když se dostaneme do uzlu c a nemůžeme už z něho ven, jsme prošli všemi hranami grafu. V tomto příspěvku chceme naznačit jisté zobecnění citovaného problému O. Oreho a F. Báblera.

Budíž G konečný neorientovaný graf bez smyček (v tomto příspěvku použijeme též existenci izolovaných uzlů). Nechtě H_1, H_2 jsou dva podgrafy grafu G definované takto:

a) Množina uzlů grafu H_i ($i = 1, 2$) je rovna množině uzlů grafu G .

b) Každá hrana grafu G patří právě jednomu z grafů H_1, H_2 .

Potom řekneme, že H_1, H_2 jsou *komplementární* podgrafy v grafu G .

Necht $U \neq \emptyset$ je podmnožina množiny uzlů grafu G . Řekneme, že podgraf H grafu G je *úplný vzhledem k* U , platí-li:

a) Existuje euleroovský¹ podgraf H' grafu G takový, že H, H' jsou komplementární podgrafy v G .

b) Pro každé $x \in U$ je $\deg x$ sudé² K_2 podgrafem v H .

Zřejmé graf G je sám svým podgrafem úplným vzhledem k libovolné neprázdné podmnožině U množiny svých uzlů. V tomto případě mluvíme o *triviálním* podgrafu úplném vzhledem k U , ostatní případy úplných podgrafů nazveme *nertriviálními*.

Přistupme nyní k zobecnění jedné věty O. Oreho a F. Báblera.

Věta 1. *Nutnou a postačující podmínkou k tomu, aby v konečném neorientovaném grafu G existoval jen triviální podgraf úplný vzhledem k dané neprázdné*

¹ Slovíkem „euleroovský graf“ zde ovšem dáváme širší náplň než König [2], neboť při-
pouštíme také izolované uzly. Tak např. podgraf N grafu G , který obsahuje všechny uzly
grafu G a žádnou hranu, je euleroovský. Podgrafy N, G jsou v G komplementární.

² Křítě K_2 je podgraf grafu G , který obsahuje všechny hrany grafu G incidentní s uzlem x
a všechny koncové uzly všech těchto hran (viz [2], str. 128).

podmnožině U množiny uzlů grafu G , je, aby na každé kružnici grafu G ležel aspoň jeden uzel $x \in U$.

Důkaz. Necht' v grafu G existuje jenom triviální podgraf úplný vzhledem k U a necht' přitom existuje kružnice O , na které neleží žádný uzel množiny U . Sestrojme podgraf H grafu G tak, že z G vynecháme všechny hrany kružnice O . K podgrafu H existuje v G komplementární eulerovský podgraf H' (složený ze všech uzlů grafu G a ze všech hran kružnice O). Tím docházíme ke sporu, neboť π je netriviální podgraf úplný vzhledem k U .

Necht' nyní obráceně existuje v grafu G netriviální podgraf $\bar{H}$ úplný vzhledem k U ; sestrojme k němu komplementární podgraf $\bar{H}'$. Protože množina hran (eulerovského) grafu $\bar{H}'$ není prázdná, můžeme v $\bar{H}'$ sestrojit kružnici Ω (viz König [2], str. 19, věta 1). Kdyby existoval uzel $x \in U$ ležící na Ω , označme h_1, h_2 dvě hrany kružnice Ω incidentující s uzlem x . Hrany h_1, h_2 by nepatřily ke grafu $\bar{H}$, tedy graf $\bar{H}$ by nebyl podgraf úplný vzhledem k U . Na kružnici Ω tedy neleží žádný uzel z množiny U . Důkaz je podán.

O. Ore a F. Bähler se zabývali případem, kdy G je souvislý eulerovský graf a U je množina s jediným prvkem c . Pak ovšem podgraf H úplný vzhledem k U je eulerovský. Vyloučíme-li případ, že se G redukuje na izolovaný uzel c , lze nutnou a postačující podmínku z věty 1 vyslovit tak, jak jsme uvedli na počátku tohoto článku. Každý souvislý eulerovský graf (s neprázdnou množinou hran) lze totiž — jak známo — konstruovat jedním uzavřeným tahem, takže triviálnímu podgrafu H úplnému vzhledem k U odpovídá tah konstruující celý graf G , netriviálnímu podgrafu H pak tah konstruující jistý jeho vlastní podgraf.

Všimneme si ještě případu, kdy množina U z věty 1 má jediný prvek, tedy $U = \{c\}$. Dříve však, než budeme zkoumat vlastnosti příslušného grafu Z , uvedeme bez důkazu jednu pomocnou větu, kterou dokazuje König [2] na str. 8 jako větu 7.

Lemma 1. Jsou-li v daném grafu W_1 a W_2 dvě různé cesty, jež obě spojují dvojici různých uzlů p, q , pak je možno sestrojit kružnici Ω , jejíž hrany patří buď cestě W_1 , nebo W_2 .

K formulaci věty 2 potřebujeme ještě jeden pojem. Necht' G_1 a G_2 jsou dva grafy, které mají aspoň jeden uzel společný. Pak maximálním společným podgrafem grafů G_1 a G_2 rozumíme takový graf P , jenž je podgrafem grafů G_1 i grafu G_2 , přičemž platí: Je-li graf Q podgrafem v grafu G_1 i v grafu G_2 , pak Q je podgrafem v P . Existence a unicita maximálního společného podgrafu je zřejmá.

Věta 2. Necht' Z je graf, v němž existuje uzel c takový, že každá kružnice grafu Z prochází uzlem c . Buďte O' a O'' dvě různé kružnice grafu Z a necht' P je jejich maximální společný podgraf. Potom platí: Je-li P souvislý, je P buď izolovaný uzel nebo cesta v grafu Z , přičemž uzel c není vnitřním uzlem této cesty.

Není-li P souvislý, má právě dvě komponenty, z nichž jedna je tvořena izolovaným uzlem c .³

Důkaz. Ze souvislosti grafu P plyne, že je to buď izolovaný uzel nebo cesta v grafu Z ; necht' c je vnitřním uzlem této cesty. Odstraníme z kružnice O' (resp. O'') všechny hrany a všechny vnitřní uzly cesty P (tedy i uzel c); vznikne tak cesta W_1 (resp. W_2) v grafu G . Podle lematu 1 je možné sestrojit kružnici Ω , jejíž hrany patří buď cestě W_1 nebo cestě W_2 , tedy Ω neprochází uzlem c (spor).

Necht' nyní P má aspoň dvě komponenty; jedna z nich (označme ji P_1) obsahuje uzel c . Necht' P má ještě aspoň dvě další různé komponenty P_2 a P_3 ; zvolme v každé z nich jeden uzel $p \in P_2$, $q \in P_3$. Uzly p, q dělí kružnici O' (resp. O'') na dvě části (cesty); buďť W_1 (resp. W_2) ta z nich, jež obsahuje uzel c . Sestrojme nyní opět podle lematu 1 kružnici Ω ; ta však neprochází uzlem c (spor). Má tedy P právě dvě komponenty P_1 a P_2 . Zbývá ještě dokázat, že P_1 má jen jediný uzel c . Necht' P_1 má kromě uzlu c ještě uzel $\bar{p}$. Zvolme dále uzel $\bar{q} \in P_2$. Pomocí uzlů $\bar{p}, \bar{q}$ lze na kružnici O' (resp. O'') opět definovat dvě cesty; označme-li W_1 (resp. W_2) zase tu, která neprochází uzlem c , odvodíme z lematu 1 analogicky jako výše existenci kružnice Ω neprocházející uzlem c (spor). Důkaz je tím podán.

Závěrem chceme poznamenat, že jednoduchá zobeecnění připouštějí ještě další věty, jež O. Ore a F. Bähler uvádějí ve svých pracích.

LITERATURA

- [1] F. Bähler, Über eine spezielle Klasse Euler'scher Graphen, Commentarii Math. Helvet. (1953), 81—100.
- [2] D. König, Theorie der endlichen und unendlichen Graphen, Leipzig 1936.
- [3] O. Ore, A problem regarding the tracing of graphs, Elemente d. Math., Bd. VI (1951), Nr. 3, 49—53.

Došlo 21. 12. 1957.

Matematický ústav Československé akademie věd v Praze

ЗАМЕТКА К ОДНОМУ ПРОБЛЕМУ ОБ ЭЙЛЕРСКИХ ГРАФАХ

ИРЖИ СЕДЛАЧЕК

Выводы

O. Ore и Ф. Бэблер занимались эйлерскими графами G , в которых существует вершина, лежащая на каждой окружности графа G . Заметка показывает возможность обобщения этой проблемы.

³ Чást tvrzení naší věty 2 uvádí F. Bähler [1] na str. 83 v poznámce 3 pro speciálnější případ eulerovského grafu Z bez důkazu.

EINE BEMERKUNG ÜBER EULERSCHE GRAPHEN

JIŘÍ SEDLÁČEK

Zusammenfassung

O. Ore und F. Böhler studierten eine spezielle Klasse Eulerscher Graphen G , wo ein auf jedem Kreise des Graphen G liegende Knotenpunkt existiert. Diese Bemerkung zeigt, daß man die erwähnte Aufgabe leicht verallgemeinern kann.